

З НОВИМ РОКОМ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. І. МЕНЧИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 39 (1136)

30 ГРУДНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

КОЖНОГО разу, коли ми переступаємо поріг Нового року, ми оглядаємося назад, оцінюючи пройдене й зроблене протягом року, підбиваємо підсумки минулого і, звичайно, думаємо про майбутнє, прагнемо так спланувати свої справи, щоб наступний рік приніс нам нові досягнення, нові успіхи, нові перемоги. Коли ми говоримо: «З Новим роком, з новим щастям!», — то маємо на увазі не тільки особисте щастя, але й спільне для всього радянського народу щастя — щастя праці, миру, нових досягнень на благо радянського суспільства.

Третій вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки ознаменувався прекрасними успіхами нашого народу у комуністичному будівництві, у здійсненні ленінського генерального курсу Комуністичної партії Радянського Союзу у внутрішній та зовнішній політиці. Нове піднесення політичної, трудової активності викликають у радянських людей рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС і VII сесії Верховної Ради СРСР восьмого скликання. Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев у виступі на Пленумі ЦК відзначив, що ми із законною гордістю підбиваємо підсумки проробленого, що досягнення третього року п'ятирічки мають бути закріплені і розвинуті у четвертому році, який має стати визначальним для виконання планів дев'ятої п'ятирічки.

НА РУБЕЖІ 1974-го

Разом зі всім радянським народом у виконанні зобов'язань дев'ятої п'ятирічки бере активну участь і колектив нашого орденоносного університету. Нещодавно на зборах партійно-виробничого активу підбивалися підсумки праці за рік, визначалися перспективи дальшого розвитку університету, обговорювалися соціалістичні зобов'язання на 1974 рік. Колектив із задоволенням констатує, що соціалістичні зобов'язання, взяті на вирішальний рік п'ятирічки, в головному, успішно виконані. Але є ще багато напрямків, у яких слід добре попрацювати, щоб високі зобов'язання були виконані не тільки формально.

На 1974 рік колектив університету взяв ще більш складні зобов'язання. Всі добре розуміють, яке значення надають партія та уряд виконанню планів і зобов'язань року, у який ми вступаємо. Тому ми маємо працювати ще напруженіше, самовідданіше, сумлінніше.

Залишилось зовсім небагато до того часу, коли Кремлівські куранти сповістять про прихід Нового року. Люди всієї планети уважно прислуховуються до бою Кремлівських курантів і бачать, що саме вони визначають зміни у бік покращання міжнародних відносин, потепління клімату на планеті.

Радянські люди одноставно підтримують політику своєї партії і уряду, спрямовану на поліпшення добробуту народу, втілення в життя величних накреслень XXIV з'їзду КПРС, Програми миру, яка знаходить підтримку у трудящих всього світу. Трудящі Радянського Союзу і в тому числі колектив нашого університету докладуть всіх зусиль, щоб успішно втілити в життя програму будівництва комуністичного суспільства в нашій країні, програму боротьби за мир і дружбу між народами.

У новорічну піви́ч пролунає бій Кремлівських курантів над планетою. З Новим роком, друзі! З новим щастям! З новими успіхами на шляху миру і прогресу!

Так. Опадають листки календарні,
Нині новий календар беремо.

Сімдесят третій, ти став легендарним,
Рік вирішальний, рік перемог.

Дружно і зацвело, сильні й впевнені
Ми виступаємо рука до руки,
Під проводом партії, разом із
Леніним

Сміло ідем у майбутні роки.

О. ЖУРАВЕЛЬ,
студент II курсу юрфаку.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО!

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Завершується 1973 рік, вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки. Це був рік видатних подій у житті радянських людей, успіхів у виконанні планів п'ятирічки, рік часткового виправдання надій людства на встановлення міцного й гарантованого миру у всьому світі. З величезною увагою світ слідував за діяльністю ленінського Політбюро ЦК КПРС і особисто Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнева, спрямованою на розрядку міжнародної напруженості, забезпечення міцного миру на земній кулі. 1973 рік увійшов у історію як рік припинення війни на багатотрагедійній в'єтнамській землі, рік переговорів на вищому рівні між керівниками СРСР і США, СРСР і Франції і, як наслідок зусиль нашої партії, — значного потепління клімату у міжнародних відносинах, рік Всесвітнього конгресу миролюбних сил.

Колектив університету досяг у році, що минає, нових успіхів в учбовій, виховній та науковій роботі. Ми щасливі, що є учасниками великої

роботи, яку проводить Комуністична партія по будівництву комуністичного суспільства, пишаємося досягненнями, добре бачимо, що ще треба зробити, щоб внесок нашого вузу в ударні справи п'ятирічки був ще вагомішим.

У новому році перед колективом стоять нові завдання. Як завжди, новий рік розпочнеться зі звіту за семестр — сесію. Успіхи на сесії засвідчать, наскільки ефективними були заходи, спрямовані на поліпшення учбово-виховної роботи.

Бажаємо всім професорсько-викладацькому складу, співробітникам успіхів в благородній праці по вихованню і підготовці майбутніх спеціалістів, в розвитку науки, студентам — успіхів у оволодінні знаннями.

Усім вам, товариші, бажаємо міцного здоров'я, радощів, великого щастя!

З Новим роком, друзі!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ,
ПРОФКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ.

Телеграми, листи, листівки

З нагоди Нового року на адресу університету надходять телеграми, листи, листівки від університетів-побратимів, різних вузів нашої країни та закордонних, з якими наш вуз підтримує зв'язки. В них — щирі поздоровлення, висловлюється впевне-

ність, що дружба і співробітництво розвиватимуться й надалі. Вже одержано поздоровлення від Вільнюського, Мордовського, Петрозаводського та інших університетів, багатьох інститутів, підприємств.

Серед новорічної пошти — багато листів від випускників ОДУ. Наші питомці висловлюють велику владність за науку, знання, обіцяють гідно нести високе звання випускників Одеського університету, завжди пам'ятати свою alma-mater і підтримувати зв'язки з нею.

Серед новорічної пошти — ба-

У СВЯТКОВОМУ НОМЕРІ:

- НАШІ ІНТЕРВ'Ю ● РЕПОРТАЖ НАПЕРЕДОДНІ СЕСІЇ ● ВИСТУПАЄ ПИСЬМЕННИК
- ЮВІЛЕЙ СОЛДАТА ● МЕРИДІАН ДРУЖБИ ● ТВОРЧИСТЬ ● СПОРТ

Напередодні Нового року, збираючись в тісному сімейному чи дружньому колі, за святковим столом, прийнято, очікуючи звону Кремлівських курантів, згадувати старий рік, його події, що безпосередньо вплинули на ваше життя, про зустрічі, яких, справді, було значно більше, ніж розлук. І ще, як годиться за давньою традицією, в поворічну ніч мріють, думають про майбутнє, про сподівання на Новий рік.

Кореспонденти «ЗНК» зустрілися з кількома студентами, викладачами, співробітниками і попросили відповіді на одне запитання: **ЧИМ ЗНАМЕННИЙ БУВ ДЛЯ ВАС МИНУЛИЙ РІК І ЩО ЧЕКАЄТЕ В НОВОМУ?**

Чегою направлення

Леонід Кадиров, випускник мехмату 1973 року.
— Уже другий тиждень не можу звикнути до свого нового стану — «молодий спеціаліст». Так жартома називають мене зараз друзі. Чому? Бо ще в листопаді був студентом, а зараз — вже маю диплом. Позаду п'ять з половиною років навчання... А втім, все ще відчуваю себе студентом — «ніякої в тебе серйозності, солідності», говорять товариші. А що, може воно так з кожним буває щойно після закінчення вузу?

Головне — добре вчитися

Олександр Марченко, слухач підготовчого відділення.
— Вступив на підготовче відділення. Факультет? Фізичний. Ще в школі мріяв про фізику, цікавився нею. І тому вагався не було: після служби в Радянській Армії зразу відніс документи на підготовче відділення фізфаку. Мрії? Перше, звичайно, добре вчитися, успішно скласти екзамен — путівку до звання студента ОДУ. І ще... Дуже хотілося б поїхати влітку у складі студбудзагону в Угорщину. Чому саме туди? Багато чув про цю країну, цікавився нею... Хочу на власні очі переконатися, що Дунай справді голубий...

БУДЕМО ОПТИМІСТАМИ

Леонід Михайлович Карпов, старший викладач біофаку.
— Працюю я над синтезом похідних вітамінів групи «В». Робота нелегка, але надзвичайно цікава і потрібна. І яка велика була радість, коли ми одержали препарати похідних вітамінів групи «В»! Похідні вітаміни ефективніше діють на організм людини, ніж природні форми. А до того ж вони діють виборчо на один якийсь

ПРАЦЯ І Є МОЯ РАДІСТЬ

Онися Аксентівна Томак, маляр будгруппи.
— Ось уже 13 років працюю маляром в університеті. Своєю роботою задоволена. Хіба є щось приємніше, ніж усвідомлювати, що ти приносиш людям радість. Пофарбуеш кімнату — люба

Наша вагома частка

Сусанна Василівна Бондар, старший бібліотекар студентської бібліотеки.
Минулий рік для колективу студентської бібліотеки був роком великого напруження. Бібліотека, як це всі добре знають, ремонтувалась, і ми працювали по філіях (на філологічному, механіко-математичному, фізичному, хімічному й юридичному факультетах). Коли ремонт закінчився, треба було всі книги перевезти, власне, перенести, в приміщення бібліотеки, яке перемістилось з третього поверху на

Земна куля тісна

Тамара Полякова і Сергій Орлов, студенти V курсу хімфаку.
— Ой, помилилися, вже 12 днів не Полякова, а Орлова. Так-так, грудень 73-го ми запам'ятемо — адже вчора ми поборалися... Ще не звикла до нового прізвища... А ще в цьому році ми вперше побували на практиці: я — в школі, а Сергій... Ну, про це він сам розповість. Скажу одне: в школі мені дуже сподобалося. Діти — такі цікаві, оченята аж сві-тяться, коли проводиш досліди... А скільки запитань у них! Цікавить буквально все: і з яких матеріалів скафандр і шолом космонавта, і складові частини гуми, що на колесах потужних «КРАЗів»...
— Поки Тома була в школі і опанувала з дітьми «малу» хімію, я побував в Северодонецьку, на об'єкті «великої» хімії — потужному хімкомбінаті... Знайомились з виробництвом, з його технологічним процесом. Зараз, у сні, звичайно, бачу себе на такому ж виробництві — ін-

рган.
— У 1974 році відбудеться Всесоюзний біологічний з'їзд. Отож будемо звітувати про свою роботу. Особисто я хочу підготувати до з'їзду свої матеріали. Роботи дуже багато. Адже, крім наукової роботи, є ще лекції з біофізики, фізики, спецкурси.
Будемо оптимістами — в Новому році буде «легше».

моя радість.
А в Новому році хочу побажати всім щастя і радості. Хай на землі завжди буде мир, сяє сонце, лунають пісні і радісно посміхаються наші діти. Цьому служити політика нашої держави, спрямована на виконання Програми миру, на мирне співробітництво і дружбу між народами.

нормально, але, звичайно, ще не все зроблено, тому моїми й нашими спільними планами на майбутній рік є те, щоб робота бібліотеки була ще кращою, щоб ми внесли свою вагому частку в поліпшення учебного процесу.
Крім роботи в бібліотеці, маю ще громадське доручення. Вже багато років обираюся засідателем районного суду. Хочеться, щоб робота там в майбутньому році була плідною і принесла користь людям. Звичайно, як і всі радянські люди, мрію про мир на землі, щоб рік 1974 був радисним і щасливим для людей всіх країн світу, щоб не чулись пошви куль і бомб.

женером, що мов казковий чарівник, створює нові речовини...
Чим буде для нас 74-й рік? Попробуємо пофантазувати: ви приїхали на хімкомбінат, вас зустрічає і проводить по виробництву молодий гід-інженер... Так, власною персоною... А в лабораторії чаклує над колбами й ретортами інженер Орлова... Гарно, га? А якщо серйозно, то наступний рік буде для нас роком прощання з університетом, де ми провчилися п'ять років, де зустрілися й покохали... Розлучаємось ми з друзями... Та все одно віримо, ще колись зустрінемося — земна куля тісна...
А зараз — з Новим роком!

Ми
вчимося
на
геолога

Батьки Ірини Назарчук — геологи. Зараз вони працюють у Донбасі. А у Віктора Скуртовського — брат геолог. Тому у Ірини і Віктора геологія — сімейна професія.

А поки що першокурсники геофаку Ірина Назарчук та Віктор Скуртовський опановують хімію, виконуючи чергову роботу.

На практичних заняттях знову звертаються до теорії. Біля дошки — першокурсники Тетяна Патлата, Лариса Слісаренко та Володимир Гриндін.

Першокурсниця Валентина Володіна на практичних заняттях.

Фоторепортаж О. ЛЕВІТА.

Мужність
і слава
солдата

Співробітнику учебної частини Василю Опанасовичу Цветкову минуло 60 років. Його поздоровили колеги, друзі, товариші по роботі. Вітаємо його і ми, колектив редакції газети «За наукові кадри». Василь Опанасович тривалий час підтримує з газетою тісні зв'язки.

Надіслали листи-поздоровлення і його друзі по зброї. Сьогодні ми публікуємо один з таких листів.

«...В роки війни у вересні 1942 року по завданню уряду Василь Опанасович був посланий на територію Брестської області командиром загону десантників. Потім він працював командиром. За період своєї діяльності т. Цветков чимало зробив по організації партизанських загонів на території Брестської області. При його активній участі були налагоджені широкі зв'язки з Брестом, Варшавою, Краковом, районними центрами. Був установлений

зв'язок з Брестським антифашистським комітетом, а також широкі зв'язки з польським населенням.

Під його керівництвом проведено чимало диверсійних актів на залізницях, у військових частинах, у німецьких установах.

Доставлялись цінні дані про рух військових частин по залізницях. Цветков проявляв мужність і героїзм, був чудовим розвідником.

Після війни В. Цветков видав у Білорусії книгу «Своїми глазами», у Польщі — «Воспоминання партизана-разведчика», де описав мужність і героїзм радянських і польських людей у боротьбі з гітлерівськими окупантами.

Ми щиро вітаємо ювіляра і зичимо йому міцного здоров'я, успіхів у творчій праці на благо нашої Вітчизни.

М. АЛЕКСЕЙЧИК, колишній командир партизанського загону.
Фото В. ШИШИНА.

Пропонуємо увазі читачів уривок з книги В. Цветкова «Своїми глазами (Записки разведчика)». Изд. «Беларусь», Минск, 1972.

Новий том

"Архива Маркса
и Енгельса"

Институт марксизму-ленінізму при ЦК КПРС підготував і видав XIV том «Архива Маркса и Енгельса» (М., Политиздат, 1973). Том включає в себе рукописи К. Маркса 1863—1864 рр., озглавлені «К истории польского вопроса». Книга складається із двох груп рукописів К. Маркса.

Перша група рукописів, написаних в період повстання в Польщі весною 1863 р., висвітлює проблеми історії Польщі й гостру дипломатичну боротьбу європейських держав навколо польського питання на протязі двох століть. Вони складають зміст першого розділу тому.

Друга група складає рукописи 1864 року, пов'язані з виступами К. Маркса при обговоренні польського питання на засіданнях Генеральної Ради I Інтернаціоналу. Вони увійшли до другого розділу тому.

Третій розділ складають підготовлені матеріали — виписки, зроблені Марксом в його записних книжці за 1863 рік і в двох зошитах, які характеризують коло джерел, на базі яких створені групи рукописів.

Матеріали публікуються на мові оригіналу і в перекладі на російську мову з рукописів чи фотокопій рукописів.

Для роз'яснення тексту до видання додано примітки. До тому додаються вказівники цитованої і згадуваної літератури і періодичних видань, вказівник імен, вказівник географічних назв і дві історичні карти.

З виданням можна познайомитися в науковій бібліотеці ОДУ.

О. НОТКІНА.

РАДІСТЬ ЗУСТРІЧІ

Коли задзвонив телефон і в трубку роздався знайомий голос Івана Михайловича Дузя, в голові промайнуло: в університеті відбувається, чи має відбутися щось незвичайне. На філологічному факультеті такі незвичайні події — часті явища, але сьогодні у них особливе свято — вони зустрічались з відомим письменником і журналістом Сергієм Сергійовичем Смирновим.

Письменники — часті гості філологів. Двадцять четверта аудиторія корпусу філфаку, що в провулку Маяковського, може розповісти багато. В її стінах студенти чули голос Андрія Малишкі, Павла Тичини, Володимира Сосюри... Цей перелік можна було б продовжити.

...Люди такого складу — фізичного й душевного — завжди справляють приємне враження. Тим більше, що ми вже встигли полюбити Сергія Сергійовича Смирнова, дивлячись передачі клубу «Понск», які він веде по телебаченню.

Декан факультету професор М. Дузь у своїй промові-привітанні коротко розкрив ті грані біографії письменника, про які ми досі мало знали. Іван Михайлович щиро вітав гостя нашого приморського міста...

Сергій Сергійович Смирнов — письменник своєрідний. Силу свого таланту він спрямував в

певне русло — відображення героїчного минулого нашої Батьківщини — Великої Вітчизняної війни, яка стала домінуючою темою його творчості. Тема складна, важка, але надзвичайно вагома й потрібна. С. С. Смирнов, як і кожен художник слова, причому митець з життєвим досвідом, досвідом професіоналізму, зважив на аудиторію, до якої треба було донести те, чого їй не довелося бачити, про що вона тільки чула з розповідей та читала, — про Велику Вітчизняну війну. Перед ним, разом з тим, були філологи, люди, які в майбутньому вчитимуть дітей патріотизму на прикладах його героїв — захисників Бресту і всієї нашої Батьківщини.

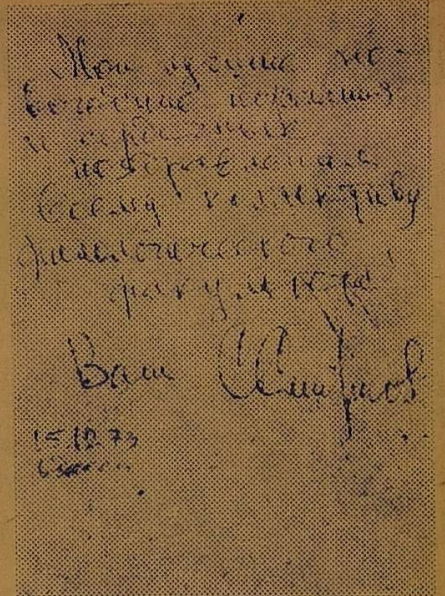
Сергій Сергійович розповідав більше про те, як він працює над твором, що мовою філолога означає: розкрив творчу лабораторію письменника. Адже робота над книгою про війну — особлива. Вона зв'язана з конкретними історичними фактами й людьми, тому все, про що йдеться в творі, має пройти такий етап: дослідження, відбір, аналіз. І тільки потім — сама робота над книгою. Все, про що пише письменник, повинно бути правдивим, відображати типове.

Відобразити правду життя, як зазначив Сергій Сергійович, це

значить показати, як наш народ здійснив неможливе — переміг ворога, заплативши двадцятьма з лишком мільйонами людських життів — це за статистичними даними, а насправді — значно більшим числом, бо багато пішло в могилу раніше через рани фізичні й душевні, розкрити характер нашого народу.

С. С. Смирнов сповнений задумів, планів. Попереду на нього чекає складна, відповідальна, але дуже влячна робота — розкрити перед читачем ще не одну сторінку героїчної боротьби радянського народу з фашизмом. Письменник вважає за обов'язок розповісти молоді про минуле, сповнене тривоги, печалі, що змінились потім радістю перемоги, навчити ненавидіти ворога і бути готовою стати на захист завоювань дідів і батьків, якщо це стане потрібним. Молодь — майбутнє нашої країни, тому ми зобов'язані виховувати в неї, веде далі мову Сергій Сергійович, почуття патріотизму, глибокої відданості справі комунізму.

Але тема Великої Вітчизняної війни — не єдина. С. С. Смирнов багато їздив і зараз їздить як по нашій країні, так і в зарубіжжі. Чимало тем, які зародились в таких подорожах, вилились в ту чи іншу художню форму — нарис, оповідання, повість.

Можливо, тривале перебування на лайнері «Іван Франко», в подорож на якому він щойно вирушав, надихне письменника, як він сам сказав, на написання книги про життя людей суворой, але сповненої романтики професії моряка...

Вдячні студенти дарували гостю квіти, довго не відпускали його, прохаючи залишити автограф на книзі, яка вийшла в українському перекладі.

Л. ШВИДЧЕНКО.

На фото О. ЛЕВИТА: уважно слухає зал письменника; автограф на пам'ять; поздравлення С. Смирнова філфаку.

ВОЗМЕЗДИЕ

Операция завершилась в канун Нового года. Готовили ее несколько месяцев. Из донесения секретаря Городецкого волостного управления Георгия Пакалюка и показаний разоблаченной шпионки Березо-Картузского сысского отдела Нелли Боярской стало известно, что в Брестской области руководит шпионской сетью некто Иоганн Шендзелерц. Один из руководителей партизанского подполья Алексей Никитин начал единоборство с фашистским агентом.

Переодевшись в крестьянскую одежду, он вместе с Ольгой Остапчук направился в сторону Города. Октябрьский день выдался на редкость солнечным, теплым. Тяжелые котомки оттягивали плечи. В вещмешках больше двух десятков килограммов взрывчатого вещества. Алексей и Ольга между станцией Городец и полустанком Камень, напротив деревни Камень, подошли к полотну железной дороги и расположились у одинокого куста. Вся местность вокруг хорошо просматривалась. Никого поблизости не было.

На запад преследовал эшелон с разбитыми танками, орудиями, бронемашинами. Ольга, впервые оказавшаяся в такой обстановке, торопила Алексея. Она боялась приближающихся сумерек. Ее всегда пугала темнота. Особенно после той страшной ночи, когда немцы ворвались в их дом и арестовали отца. Через несколько дней его отпустили, так и не узнав, что он взорвал мельницу. Но боязнь темноты не проходи-

ла. Суровый взгляд заставил ее присесть на землю.

— Ты куда? Не видишь, что ли?

По полотну ехала дрезина с охраной.

Вскоре опустилось солнце и все посерело. Слились с пожелтевшей травой и осторожно подползавшие к полотну железной дороги Алексей и Ольга.

Вот и рельсы. Алексей лопаткой стал поспешно разрывать землю между шпалами, а Ольга начала привязывать к взрывателю шнур. Потом вынула из мешков тол и аккуратно уложила его в подготовленную яму. Толковых шашек оказалось много, их хватило бы на два-три хороших заряда, но этот взрыв должен быть особенным.

Мину и заряд замаскировали и отползли в сторону. Теперь шнур держал Алексей.

С запада приближался поезд. Уже слышался перестук колес. Вскоре увидели слабые мелькающие огни в вагонах. Сомнений не было — шел пассажирский состав. Шел на большой скорости. Перегон Городец — Камень немцы считали безопасным. На этом открытом участке партизаны пока не взрывали вражеские эшелоны.

Алексей дернул шнур, когда паровоз наезжал на мину. Раздался огромный силы взрыв. Мгновенно объятый пламенем, паровоз полетел под откос. Направившие сзади вагоны со скрежетом лезли друг на друга, образуя гору искверканного железа. Слышались предсмертные крики обезумевших гитлеровцев.

Пришельцы получили сполна.

Около четырехсот трупов немецких солдат и офицеров на рассвете отвезли в Кобрин. Расчистить железнодорожный путь гитлеровцы своими силами не могли. Они согнали три сотни местных жителей для восстановления дороги.

Немецкая служба безопасности начала расследование взрыва на дороге, но пошла по ложному пути. Она обратила внимание на деревню Камень, считая, что только оттуда могла днем пробраться диверсионная группа и заминировать дорогу. Алексей Никитин этого и ожидал. Значит, там должен появиться и Иоганн Шендзелерц. Рано или поздно, но должен появиться.

В один из декабрьских дней от Георгия Пакалюка мы получили срочное донесение, в котором сообщалось, что Иоганн Шендзелерц находится в деревне Камень. Никитин, Глаговский и Вербицкий бросились туда, но там его не оказалось. Жители рассказали, что в деревне был один партизан, но после полудня ушел на хутор к Калютку. Никитин с товарищами немедленно поспешили туда, но опоздали. Связной Калютик, торопясь, передал разговор с партизаном:

— Немедленно направьте меня в партизанский отряд Суворова. Мне нужно добраться до штаба Брестского партизанского соединения, — потребовал партизан.

— Почему вы обратились с этим вопросом к нам? Мы не знаем, где находятся партизаны.

— Что вы медлите? Я из Пин-

ского партизанского соединения товарища Коржа. Перешел железную дорогу и направляюсь на связь к секретарю обкома партии Сергею. Это кличка секретаря Брестского подпольного обкома партии Сергея Ивановича Сикорского. Мне рекомендовали вас в качестве проводника, дали адрес. Вы, видимо, не верите? Вот мои документы!

— Над вами пошутили. Никакого отряда Суворова я не знаю.

— Может быть, я ошибся, не вы, а ваш сын должен проводить меня?

— Да что вы говорите? Сын мой несовершеннолетний и в этих вопросах молод еще разбираться.

Не добившись успеха наскоком, Шендзелерц силой оружия заставил Леню Калютку, сына связного, показать дорогу в партизанский отряд. Однако, выйдя из хаты, он повел юношу в сторону Кобрина. Видимо, там, в СД, он намеревался добиться от мальчика признания, что отец поддерживает связь с партизанами.

На повороте дороги из деревни Октябрь на Камень Шендзелерц был перехвачен. Перед Никитиным предстал атлетически сложенный человек. Немец сразу же оценил обстановку. На крик «руки вверх!», он бросился бежать, но, поскольку упал, Никитин тут же навалился на него. Завязалась борьба. Два сильных человека с переменным успехом катались по земле. Леня Калютик тут же убежал, а спешившие на перехват Шендзелерца Вербицкий и Глаговский еще не подоспели.

Никитину мешал автомат, ремнем которого умело пользовался Шендзелерц. Он начал осилывать

Никитина. Еще мгновение, и он возьмет верх. Но вот Алексей изловчился и перебросил Шендзелерца через голову. Цепкие пальцы, как железные клещи, сдавили врагу горло. Он стал слабеть и захрипел. Еще один нажим — и Шендзелерц прекратил сопротивление.

Никитин разжал пальцы и поднялся. Вскочил на ноги и Шендзелерц. Но борьба не возобновилась. Подоспели Вербицкий и Глаговский. Они крепко сжали его за руки. И тут заговорил Шендзелерц.

— Друзья, между нами произошло недоразумение. Я вначале подумал, что наскок на полицейскую засаду, а вы, как и я, партизаны. Разрешите показать свой документ.

Шендзелерцу освободили руки, и он немедленно воспользовался этим. Рванувшись в сторону и петляя в темноте, пожелал в направлении бегота. Бойцы бросились за ним. Вперед вырвался Никитин, но мелькающая фигура бежала явно быстрее его. Эсэсовец имел хорошую физическую подготовку и был одет легче, чем группа бойцов.

Никитин пожалел, что не задушил его. Напрасно пропали месяцы, затраченные на поиски опытного агента. С досады пустил вдогонку две короткие автоматные очереди. От вспышек выстрелов потемнело в глазах, бежавший исчез из поля зрения.

Продолжая преследовать, разведчики наткнулись... на Шендзелерца. Пуля попала в него. Карьера опытного гитлеровского агента оборвалась. Он был мертв. Через несколько дней Вербицкий доставил в штаб его оружие и документы. С фотографии на меня смотрели злые глаза Шендзелерца.

У цьому році в гуртожитку № 4 з ініціативи біологів було організовано інтернаціональне кафе.

У правлінні кафе — юристи, біологи, математики, польські студенти й аспіранти, студенти з Чехословаччини, Болгарії, Монголії, Латинської Америки та Африки. «Директором» його обрано студентку IV курсу біофаку Віру Клименко. Її заступники — Ельжбета Якубик (Польща) і Ева Лукашикова (ЧССР), також біологи.

Цікаво пройшли в кафе вже чотири тематичні вечори. Особливо сподобався всім вечір поезії. На ньому звучали вірші

Мицкевича, Сладковича, Пушкіна, Есеніна, Рождественського, Євтушенка, англійських авторів... Поезії читалися російською та іноземними мовами.

Успіхом користувався і вечір «Одягайтесь красиво, одягайтесь, як ми, одягайтесь краще нас», на якому демонструвалися моделі моди СРСР, Польщі, Чехословаччини. Зразки «Моди-74» представив Будинок моделей м. Одеси.

Багато студентів взяло участь у конкурсі на кращу назву кафе. А переможцями його стали польські студенти Ева Веселовська і Яцек Сарна.

Правління кафе організувало також відвідування виставки абстрактного живопису, що експонувалася в Палаці студентів. На виставці побувало 52 студенти, члени інтернаціонального кафе, а потім відбулося жваве обговорення.

У студентів, активістів кафе, багато хороших планів, ідей, пропозицій. Всі вони спрямовані на те, щоб зробити життя та відпочинок у гуртожитку змістовними й цікавими.

В. МАЛАХОВСЬКА,
член профбюро біофаку.

БУДЕМО СПІВРОБІТНИЧАТИ

Нещодавно в комітеті комсомолу було підписано трьохсторонній договір на 1974—1975 рр. між комітетом ЛКСМУ університету, комітетом ЛКСМУ заводу «Автогенмаш» і міським комітетом Соціалістичної спілки молоді студентів ЧССР, що навчаються в Одесі, і затверджено плани спільної роботи на наступний рік.

У цьому договорі втілені корінні інтереси всіх трьох сторін, спрямовані на зміцнення дружби і взаємодопомоги, засновані на принципах пролетарського інтернаціоналізму. В договорі, що складається з п'яти параграфів,

комітети зобов'язуються регулярно проводити спільні зустрічі, інформувати один одного про всі проведені заходи і, згідно розробленого плану роботи, брати активну участь у його виконанні. Для міського комітету ССМ студентів з ЧССР він є вираженням справжнього прагнення встановити дружні контакти з молоддю одеських промислових підприємств і продовженням міжнародного договору з комітетом комсомолу університету.

В. МУДРАК,
студент II курсу мехмату,
секретар комітету ССМ ЧССР.

Нещодавно у Палаці студентів відбувся урочистий вечір, присвячений Дню болгарських студентів. На ньому були присутні представники консульства НРБ в Одесі, Одеського МК ЛКСМ України, викладачі з багатьох вузів міста, де навчаються болгарські студенти, представники інших земляцтв, а також багато радянських друзів, що прийшли сюди разом з нами

ПІДПИСАНО ДОГОВІР

Підписано Договір про співробітництво між комітетом ЛКСМ України університету й правлінням Спілки вільної німецької молоді студентів з НДР, що навчаються в ОДУ.

Підписання Договору спрямо-

Вечір дружби

відзначити це велике свято.

З доповіддю виступив консул НРБ в Одесі Б. Мілев, з привітанням від комсомолі міста-героя — заступник зав. відділом пропаганди і агітації міськкому комсомолу Віктор Глебов і багато інших.

На закінчення проводилися ігри, атракціони, демонструвався кінофільм «Козиний ріг».

Вечір пройшов цікаво, і всі, хто на ньому побував, були дуже задоволені.

Кр. ПРЕМЯНОВ,
студент II курсу юрфаку.

ному, інтернаціональному й трудовому вихованню молоді, організації навчання, спортивно-масового й культурного дозвілля, які будуть спільно вирішуватися комітетами ЛКСМУ ОДУ і СВНМ.

О. СЕМЕНОВА,
член комітету ЛКСМУ ОДУ,
відповідальна за інтерроботу.

ТВОР— ЧІСТЬ

Світова громадськість відзначила 175 років з дня народження видатного польського поета А. Мицкевича. Пропонуємо один з перекладів польського поета.

А. МИЦКЕВИЧ.

ПИЛИГРИМ

(ІЗ КРИМСКИХ СОНЕТОВ)
У ног моих страна богатства
и чудес,
Черты красивых лиц нередко
взор встречает,
Но сердце отчего трепещет и
страдает
И рвется в прошлое под свод
иных небес.
Литва! Милее мне твой темный,
шумный лес,
Байдара соловьи мой слух не
улаждают,
Салгира девушки не будят
интерес.
Ведь нет уже того, что было
мне так мило.
Могу лишь я вздыхать без
усташи о той,
Которую любил в дни юности
святой.
Она в родных местах, где
счастье мне служило,
Но помнит ли она восторг
любви живой
Или изгнанника давно уже
забыла?
Перевод О. ДОРОХИНА.

СТУДЕНЧЕСКАЯ СВАДЬБА

Всеобщее веселье,
Дешевое вино.
Играем новоселье
И свадьбу заодно.
Студенческие песни,
Здравные стихи.

Ал. КОЛЬЦОВА.

Девчонки — все невесты,
А парни — женихи.
Гостям смешно и тесно,
И недовольных нет.
У жениха с невестой
Колечки из монет.

ЗИМА

...Сьогодні я прокинулась рано-ранесенько.
Глянула крізь шибку: зима! Стою і зачаровано
слухаю її...

Ранок якийсь дивний. І гарний. Над засипаним
снігом містом, над деревами лине й широкими
хвилями кружляє снігова мелодія... Музика
лине десь аж з-під самого куполу синього
неба, кожна чутлива нотка спускається на зірча-

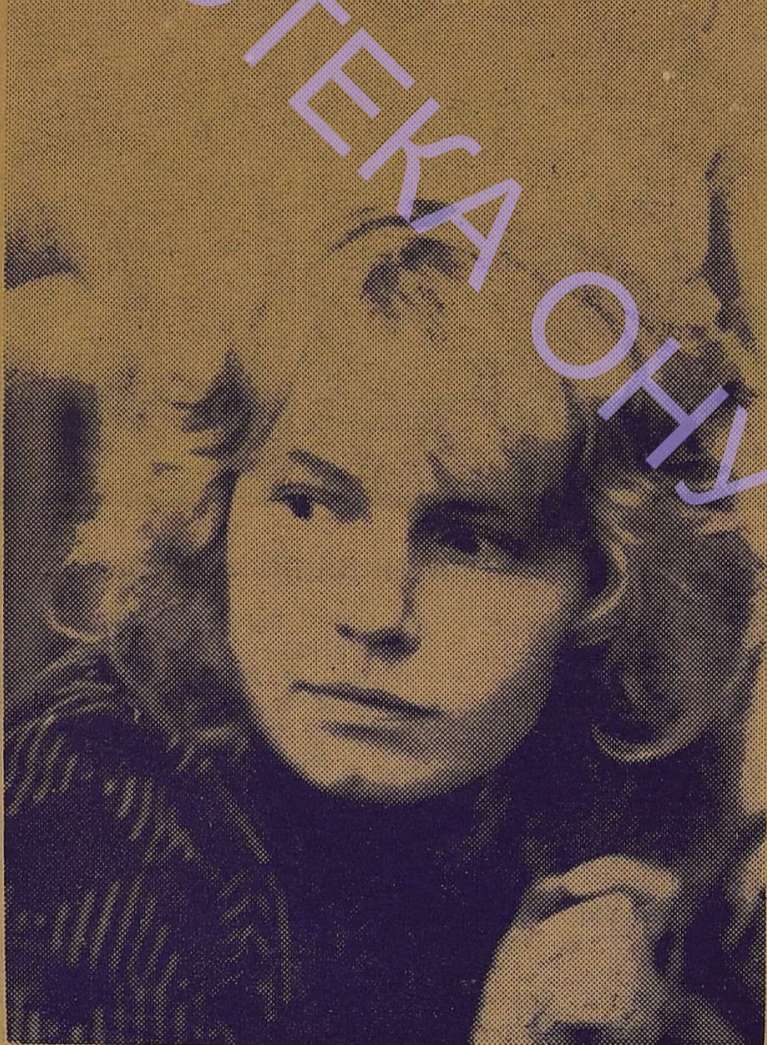
стих парашутиках-сніжинках...

І раптом я вловлюю, як у цю чудо-музику
вплітається щось сонячне, світло-величне...

То ранок підняв на свої дужі руки пахучо-
рожеву хлібину-сонце. Воно обсіпало яскра-
ми, золотистими іскорками снігову пелену, що
вкрива землю... Обсіпало мене. Як хороше!
Я піднімаю до нього обличчя, хочу чути і ба-
чити перший дарунок зими.

Стою і зачаровано слухаю зиму...

Є. БУРДЕНЮК.

Задумливість.

Фотоетюд С. ЄФІМОВА.

ДНИ

Я за ними брошусь,
Чтобы не отстать!
Но ненужной ношей
Не хочу я стать.
И лежачим камнем
Не могу я быть

А. МИХАИЛЕНКО,

Потому, что память
Не смогла забыть,
Потому что память
Мне твердит всегда:
Под лежачий камень
Не течет вода!

СПОРТИВНІ НОВИНИ ДОСТРОКОВО ЧЕМПІОНИ

Два тижні найкращі спортивні зали міста були у розпорядженні вузівських баскетбольних команд, які виборували звання чемпіону вищих учбових закладів 1973 року.

У змаганнях взяли участь 14 найсильніших чоловічих і жіночих команд міста. Боротьба за призові місця серед чоловічих команд, як і слід було чекати, розгорілась між чотирма колективами вузів: політехнічного, інженерів морського флоту, технологічного інституту холодительної промисловості і університету.

Університетський колектив, одержавши перемоги над командами інженерно-будівельного інституту, електротехнічного інституту зв'язку, технологічного інституту харчової промисловості, інституту інженерів морського флоту і політехнічного інституту, за тур до закінчення першості забезпечила собі перше місце, зберігши за собою звання кращої вузівської команди міста.

Два роки підряд чоловіча команда університету займає пер-

ше місце у вузівській Спартакіаді міста, і в цьому успіху велика заслуга належить нашим провідним баскетболістам: випускнику нашого університету лаборанту кафедри інженерної геології, майстру спорту СРСР Володимирі Грінкевичу; студенту I курсу юридичного факультету Володимирі Федорову і аспіранту мехмату Ігореві Вітриченку, які успішно поєднували навчання в університеті із спортом.

У жіночій першості суперечка за вищий титул проходила в основному між командами медичного інституту і технологічного інституту харчової промисловості. Найсильнішими виявились студентки медичного інституту.

Команда університету, випередивши команди інженерно-будівельного інституту й інституту інженерів морського флоту, зайняла третє місце. Кращою була студентка IV курсу Тетяна Задорожна, яка чимало зробила для успіху команди.

Ю. ШІКЕР.

ЗМАГАННЯ ГРАЦІЙ

Листопад і грудень були насичені змаганнями з художньої гімнастики. Наша команда 2—4 листопада брала участь у першості м. Кишинєва, де з успіхом виступили Тетяна Забіяка і Наталя Баранова, яка вдруге виконала норму майстра спорту.

17—18 листопада в Одесі проходило змагання на першість Укради СДСТ «Буревісник». Таня Забіяка зайняла четверте місце, Наташа Баранова — шосте. Ці дівчата увійшли до складу збірної команди дівчат Української ради СДСТ «Буревісник».

На змаганнях ЦР ДСТ «Водник» Таня Жарова вперше виконала норму майстра спорту СРСР, а на ЦР «Локомотив» в Харкові підтвердила це високе звання.

З 20 листопада по 2 грудня команда перебувала в Краснодоні на Всесоюзних змаганнях, присвячених пам'яті молодогвардійців, де брала участь поза конкурсом. Змагання проходили у

святковій обстановці. На відкритті змагань були батьки молодогвардійців. Учасники змагань відвідали музей героїв.

Після приїзду із Краснодону в залі інституту ім. Ломоносова проходила першість вузів міста. Перемогла команда інституту ім. Ломоносова. Команда університету зайняла друге місце. Зараз наступає важка пора. Для більшості команди — це перш за все, перша екзаменаційна сесія і зміна класифікаційної програми.

7 січня 1974 р. будуть проходити відкриті змагання на Кубок університету з довільної програми. В наших змаганнях ми запропонували взяти участь командам Кишинівського педагогічного інституту і Одеського інституту народного господарства.

Чекаємо любителів художньої гімнастики 7 січня в залі Інституту народного господарства (Гоголя, 18) о 12.00.

Т. ДЕНИСОВА.